

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 015181 18 КвЛз
Бања Лука, 22.8.2019. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједнице вијећа, Горане Микеш, Тање Бундало, Дарка Осмића и Даворке Делић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног З.М., због кривичног дјела неовлашћена производња и помет опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости, који је поднио бранилац осуђеног, адвокат М.К. из Г., против пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 015181 17 К од 19.3.2018. године и Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 015181 18 Кж 5 од 18.10.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 22.8.2019. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се захтјев за заштиту законитости, као неоснован.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 015181 17 К од 19.3.2018. године, оглашен је кривим оптужени З.М., због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), те осуђен на казну затвора у трајању од 7 (седам) година, у коју му је, на основу члана 44. истог закона, урачунато вријеме проведено у притвору од 04.7.2017. године, па надаље. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 720,00 КМ, те паушала у износу од 150,00 КМ.

У жалбеном поступку, пресудом Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 015181 18 Кж 5 од 18.10.2018. године, одбијена је, као неоснована жалба окружног јавног тужиоца у Бањој Луци, а дјелимичним уважавањем жалбе браниоца оптуженог З.М., преиначена је пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 015181 17 К од 19.03.2018. године у одлуци о кривичној санкцији, тако што је оптужени З.М., за кривично дјело неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, за које је том пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју му се на основу члана 44. став 1. истог закона, урачунава вријеме

provedeno u pritvoru počev od 04.07.2017. godine pa nadalje, dok je, u preostalom dijelu, prvostepena presuda ostala neizmjenjena.

Protiv navedenih pravosnažnih presuda, branilac osuđenog, advokat M.K. iz G., podnio je zahtjev za zaštitu zakonitosti (u daljem tekstu: Zahtjev), zbog povrede Krivičnog zakona, sa prijedlogom da se prvostepena i drugostepena presuda ukinu i предмет врати prvostepenom sudu na ponovni postupak или ukinе drugostepena presuda и предмет врати drugostepenom sudu на поновни поступак или преиначи drugostepena presuda и и оптуженом изрекне блажа кривична санкција.

У смислу члана 353. став 1. ЗКП РС, достављен је републичком јавном тужиоцу Захтјев са списима предмета, па је у поднеску број Т 13 0 КТЗ 0023509 18 од 28.12.2018. године, предложено да се Захтјев одбије, као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, ово вијеће се, у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничило само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Захтјев није основан.

У смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснаžне пресуде само у случајевима повреде Krivičnog zakona, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, а уз ограничења прописана у ставу 2. и 3. истог законског прописа.

У оквиру приговора заснованог на тврдњи о повреди Krivičnog zakona, аргументима из Захтјева, оспорава се правилност оцјене доказа, изведених на главном претресу и тиме закључак да је осуђени починио кривично дјело неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, за које је оглашен кривим. Наиме, опширном анализом тока главног претреса, износећи садржај изведених доказа и њиховог квалитета, у Захтјеву се, експлицитно, наводи да су судови приликом одлучивања у конкретној ствари, починили повреде Krivičnog zakona које повреде резултирају из погрешно утврђеног чињеничног стања. При томе се оспорава правилност оцјене исказа свједока Л.Т., са аспекта њене способности да свједочи, али и њеног процесног положаја, указујући на њену улогу у вези са дјелом, која је, по ставу из Захтјева, морала бити у својству оптужене. Оспорава се правилност оцјене налаза и мишљења вјештака Б.В. (вјештачење одузете биљне материје), као и ваљаност разлога датих у побијаним пресудама за прихватање овог доказа. У дијелу тврдњи о непотпуно утврђеном чињеничном стању, у Захтјеву се наглашава да није пронађена одређена свеска („са упутама како се води брига о засађеним биљкама“), као крунски доказ, те да није утврђено вријеме када је оптужени, са овог подручја отишао на рад у Њ., пропуштајући да, у том правцу правилно оцјени исказе свједока одбране.

Цијенећи суштину изнесених аргумената из Захтјева, несумњиво произилази да се оспорава правилности чињеничне основе побијане пресуде и тиме закључка о кривици осуђеног, што представља ревизију утврђеног чињеничног стања, по ком основу се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, овај ванреди правни лијек, не може поднијети.

Надаље, у Захтјеву се врши анализа нових доказа, изнесених у жалби, поименично наводећи о којим се то свједоцима ради, о којим околностима и чињеницама они имају сазнања у вези са дјелом и разлоге због којих ти докази нису могли бити изнесени на главном претерсу. При томе се захтјевом оспорава ваљаност разлога датих у другостепеној пресуди (страна 5. пасус 2.) у њиховој оцјени и разлога за одбијање нових доказа одбране изнесени у жалби. И ови аргументи из Захтјева, по својој суштини представљају ревизију чињеничног стања.

Остали аргументи из Захтјева, односе се на тврдњу да је првостепена пресуда заснована на незаконитим доказима и то исказу свједока Л.Т. и записнику о претресу просторија, у којима је, према утврђењу те пресуде оптужени (заједно са оптуженим В.Б.) неовлашћено производио супстанцу, која је проглашена за опојну дрогу и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС. И по овом основу се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, овај ванреди правни лијек, не може поднијети.

Из наведених разлога, и на основу члана 355. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић